

492

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1990 r.

w sprawie szczegółowych zasad współpracy Policji ze strażami miejskimi oraz zakresu nadzoru fachowego i pomocy udzielanej tym strażom przez Komendanta Głównego Policji.

Na podstawie art. 23 ust. 2, w związku z art. 1 ust. 2 pkt 5 i art. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Policja i straże miejskie są obowiązane do współpracy w zakresie ochrony bezpieczeństwa obywateli, utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także w przypadkach katastrof lub klęsk żywiołowych.

2. Obowiązek współpracy powstaje z dniem wydania przez burmistrza (prezydenta miasta) zarządzenia o utworzeniu straży miejskiej i nadaniu jej statutu.

§ 2. 1. Współpraca Policji i straży miejskich polega w szczególności na:

- 1) utrzymywaniu stałej łączności między jednostkami Policji i strażami miejskimi,
- 2) stałej wymianie informacji o zagrożeniach występujących na określonym terenie w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- 3) koordynowaniu rozmieszczenia służb policyjnych i straży miejskich z uwzględnieniem zagrożeń,
- 4) wspólnym organizowaniu i prowadzeniu służb i działań porządkowych oraz zapewnianiu porządku w miejscach zgromadzeń publicznych,
- 5) współdziałaniu przy zabezpieczaniu miejsc popełnienia przestępstw i wykroczeń,
- 6) organizowaniu wspólnych ćwiczeń policjantów i funkcjonariuszy straży miejskich.

2. W przypadku powszechnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego, katastrofy lub klęski żywiołowej, burmistrz (prezydent miasta), na wniosek Komendanta Głównego Policji, może, na czas określony, zarządzić użycie straży miejskiej

do wspólnych działań z Policją. W takim przypadku straż miejska podlega dowództwu komendanta rejonowego Policji.

§ 3. Jednostki Policji mogą przekazywać odpłatnie lub udostępniać w inny sposób strażom miejskim urządzenia służące do łączności oraz środki przymusu bezpośredniego, do których używania są uprawnieni funkcjonariusze straży miejskich.

§ 4. 1. Funkcjonariusze straży miejskich mogą być szkoleni w ośrodkach szkolenia Policji na warunkach ustalonych przez Komendanta Głównego Policji.

2. Właściwi terytorialnie komendant wojewódzki Policji, na wniosek komendanta straży miejskiej, zapewni fachową kadre do prowadzenia specjalistycznych szkoleń funkcjonariuszy straży miejskiej.

§ 5. 1. Komendant Główny Policji, w ramach nadzoru fachowego nad strażami miejskimi, może zarządzić kontrolę wykonywanych przez funkcjonariuszy straży miejskiej czynności administracyjno-porządkowych pod względem ich zgodności z przepisami prawa oraz umiejętności zawodowych tych funkcjonariuszy, a także wprowadzić okresową sprawozdawczość z tych czynności.

2. Zalecenia pokontrolne Komendanta Głównego Policji przekazuje właściwemu burmistrzowi (prezydentowi miasta).

§ 6. Komendant rejonowy Policji i komendant straży miejskiej składają wspólnie informacje o współpracy na żądanie rady miejskiej lub powołanych przez nią komisji.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

493

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 grudnia 1990 r.

w sprawie form zapłaty za akcje nabywane od Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 298) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zapłata za nabywane od Skarbu Państwa akcje w spółkach powstałych w wyniku przekształcenia przedsiębiorstw państwowych może być dokonywana w następujących formach:

- 1) gotówką, czekiem gotówkowym lub rozrachunkowym albo poleceniem przelewu,

- 2) obligacjami Skarbu Państwa wyemitowanymi po dniu 1 listopada 1989 r., jeżeli taka możliwość wynika z warunków emisji,

- 3) bonami prywatyzacyjnymi wyemitowanymi na podstawie przepisów o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.

2. Zapłata za akcje, o których mowa w ust. 1, może być dokonywana innymi krajowymi papierami wartościowymi, jeżeli taka możliwość wynika z przepisów ustawy.

§ 2. Minister Przekształceń Własnościowych, postanawiając o udostępnieniu akcji Skarbu Państwa, może określić, jaka część należności za akcje powinna być pokryta w sposób, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1.

§ 3. 1. W przypadku dokonywania zapłaty papierami wartościowymi, wartość nabywanych akcji nie może być niższa od wartości papierów wartościowych. Emitent akcji jest obowiązany umożliwić nabycie odpowiedniej ilości akcji.

2. Jeżeli wartość papieru wartościowego, wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, którym dokonano zapłaty za akcje, jest niższa niż cena akcji, nabywca uiszcza różnicę w sposób określony w § 1 ust. 1 pkt 1.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

494

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 grudnia 1990 r.

w sprawie wynagrodzeń prokuratorów oraz asesorów i aplikantów prokuratury.

Na podstawie art. 76 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. Nr 31, poz. 138, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i z 1990 r. Nr 20, poz. 121) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do prokuratorów w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz prokuratorów, asesorów i aplikantów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.

§ 2. Ustala się wynagrodzenie zasadnicze osób wymienionych w § 1 przy zastosowaniu następujących mnożników przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej:

Lp.	Stanowisko	Mnożnik
1	Prokurator w Ministerstwie Sprawiedliwości	2,8
2	Prokurator prokuratury wojewódzkiej	2,7
3	Prokurator prokuratury rejonowej	2,1
4	Asesor	1,6
5	Aplikant: w pierwszym roku pracy w następnych latach	1,0 1,2

§ 3. Ustala się stawki dodatku funkcyjnego przy zastosowaniu następujących mnożników przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej:

Stawka	Mnożnik
1	0,10
2	0,20
3	0,25
4	0,30
5	0,35
6	0,40
7	0,45
8	0,50
9	0,55
10	0,60

§ 4. Tabelę stawek dodatku funkcyjnego dla prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury zawiera załącznik do rozporządzenia.

§ 5. 1. Dodatek funkcyjny przysługuje osobie wymienionej w § 1, której powierzono pełnienie obowiązków lub funkcji kierowniczych, przez czas ich sprawowania.

2. Prokuratorowi w Ministerstwie Sprawiedliwości przysługuje dodatek funkcyjny i dodatek służbowy w wysokości określonej dla pracowników urzędów państwowych.

3. Prokurator delegowany do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości zachowuje wynagrodzenie zasadnicze określone w rozporządzeniu. W okresie delegowania prokuratorowi przysługuje dodatek funkcyjny i dodatek służbowy określony dla pracowników urzędów państwowych.

4. Prokuratorowi wyznaczonemu na stałe do występowania przed sądem apelacyjnym przysługuje dodatek funkcyjny w 7 stawce określonej w tabeli wymienionej w § 3.

5. Prokuratorowi sprawującemu patronat nad aplikantami przysługuje dodatek w 2 lub 3 stawce określonej w tabeli wymienionej w § 3.

6. W razie zbiegu uprawnień do dodatków funkcyjnych, przysługuje jeden, wyższy dodatek.

§ 6. Kwoty wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego zaokrąglą się do 1 000 zł w górę.

§ 7. Osoba powołana na stanowisko prokuratora otrzymuje wynagrodzenie określone w rozporządzeniu z dniem objęcia stanowiska.

§ 8. 1. Tworzy się fundusz nagród w wysokości 3% planowanego funduszu wynagrodzeń osobowych prokuratorów, pozostający w dyspozycji Prokuratora Generalnego.

2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, może być podwyższany przez Prokuratora Generalnego w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

§ 9. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu do osób wymienionych w § 1 mają odpowiednio zastosowanie przepisy ustawy o pracownikach urzędów państwowych w zakresie przyznawania dodatków za wieloletnią pracę i nagród jubileuszowych.

§ 10. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 20 lutego 1989 r. w sprawie zasad wynagradzania prokuratorów oraz asesorów i aplikantów prokuratury (Monitor Polski Nr 4, poz. 37).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*